Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Cobor în staul și Mă așez cuvânt în carte și-Mi hrănesc mlădițele care au rămas și stau în viță, și așa vin Eu pe pământ după două mii de ani de la întâia Mea venire și lucrare în mijlocul oamenilor.

Așa vin Eu acum, cuvânt vin, și-Mi pregătesc cu el ziua slavei Mele, și-Mi pregătesc un popor care Mă împarte când vin și grăiesc.

Și pace ție, popor al cuvântului Meu, și stai întru întâmpinarea Mea și pune-Mi pe cale cuvântul ca să meargă el și ca să lucreze el cu puterea Mea peste pământ ca și acum două mii de ani, iar Eu, Domnul, am grijă să-ți fiu recunoscător pentru slujirea ta lângă Dumnezeu, numai să ai putere și credință, și să nu-ți fie greu să crezi cum le era greu ucenicilor Mei să înțeleagă și să creadă atâtea cuvinte mari, cu care-Mi deslușeam între ei lucrarea facerii omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar cel ce crede este cel ce se lasă făcut așa, o, că mare trudă este lucrarea facerii omului, a celui ce se crede făcut de Dumnezeu și nu se mai așează cu pace și cu primire spre lucrarea facerii omului nou, iar Eu sufăr fără de rod de două mii de ani și aștept cu împărăția Mea ca să găsesc om pentru ea și să locuiască ea cu oamenii, și așa am suferit și acum două mii de ani, și omul stă mai mare ca Dumnezeu pe pământ și Mă dă în lături, nu se gătește frumos și sfânt pentru întâmpinarea Mea, o, și nu e o mai mare durere ca aceea când omul Mă ține deoparte, fiindcă nu dă să se pregătească pentru Mine și-și tot vede de ale sale, iar Eu plâng pentru despărțirea de Mine a celui ce nu Mă vrea.

E praznic sfânt în amintirea Mea cu ziua când cu câteva zile înainte de Paștele iudeilor acum două mii de ani Eu împlineam Scripturile cele despre Mine scrise și intram în Ierusalim pe mânz de asină ca un Împărat preaslăvit de popor cu osanale și cu finice în mâini, iar preoții făceau sfat să Mă prindă și să Mă dea osândirii pe cruce, o, și iată, Eu, ca și atunci când plângeam Ierusalimul care nu pricepea nimic când era cercetat de Dumnezeu, așa și acum, plânge Duhul Meu și plâng cu Tatăl pentru despărțirea de Mine a celor ce nu Mă iau în casa lor, nu se gătesc pentru primirea Mea și-și văd de ale lor zi după zi, și lacrimi Îmi curg pentru răcirea dragostei, care tot crește în calea Mea din partea atâtor suflete de la care așteptam primire și iubire și căutare cu dor după Mine, căci Eu de dor am venit din cer pe pământ, de dor am pătimit pentru om, de dorul omului am suferit și am plâns, iar omul este rece cu Dumnezeu și-și vede de ale sale pe pământ.

Stau de vorbă cu cei ce Mă cunosc prin acest cuvânt și-i rog cu lacrimi, îi rog de rugăciuni spre cer pentru ei și pentru cei reci cu Dumnezeu, căci Eu, Domnul, aduc de știre că au nevoie de rugăciuni de pe pământ atâția plecați care nu-și găsesc odihna din pricina neînțelepciunii cu care au stat pe pământ, și stau suspinând și așteptând o mână întinsă spre Dumnezeu pentru ei, pentru ușurarea lor, că au plecat neîmpăcați cu Dumnezeu și n-au avut parte de deșteptare din păcat, o, că au fost zămisliți în zile mari și sfinte, și au zămislit copii tot așa și ei, căci oamenii pe pământ zburdă de duhul desfrânării simțurilor și nu mai au astâmpăr, și vai celor ce au mintea lor și n-au pe nimeni să le deschidă ochii minții și să fugă de păcatul despărțirii de Dumnezeu!

Iar acum, voi, care știți de plânsul cuvântului Meu, rugați-vă pentru voi și pentru cei ce v-au zămislit pe voi, că trebuie cumva strigare la cer pentru cei zămisliți la zile sfinte și care așteaptă cu durere o milă pentru ei.

O, omule zburdalnic, Dumnezeu ți-a dat minte ca să primești de la El, de la slujitorii Lui, nu să-ți faci tu rost de minte pentru tine, că iată, faci copii, și nu știi cum să te porți în fața lui Dumnezeu cu viața ta, și păcătuiești în zile sfinte și ies din tine copii, spre durerea lor și a ta și a Mea. O, nu-ți mai fă rost de neascultare și de greșeli care te fac nevrednic de Dumnezeu, ci fă-ți rost de potrivire pentru nedespărțirea ta de Mine, ca să te scape Domnul de plata păcatului și să nu-ți întârzii salvarea, și caută spre pocăință pentru tine și pentru cei plecați de pe pământ neiertați și neîmpăcați cu Dumnezeu.

Iată, firea cea rea îl arată pe om necroit din aluat bun și nefăcut apoi de cineva după voia Domnului și iertat de păcat. O, nici un om nu este vrednic, dar nu căuta cu deadinsul să te nepotrivești pentru nedespărțirea ta de Mine, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce trebuie să te iert de greșeale, omule fără de unirea ta cu Domnul în Care crezi și nădăjduiești pentru ajutorul tău de la El.

Purtarea fiecărui om îl arată din ce este croit, din ce aluat este ieșit, și trebuie să ridice el rugăciuni la cer pentru el și pentru părinți și pentru strămoși, pentru toți cei care n-au iubit pe Dumnezeu cu statura lor de pe pământ, o, și-ți trebuie umilință mare, omule, ca să plângi tu după dragostea de Dumnezeu și să-ți scrie Domnul iertare ție și strămoșilor tăi, căci vieții vremelnice îi urmează apoi viața veșnică și trebuie iertare de păcate pentru cei vii și pentru cei adormiți, și această lucrare lucrez Eu, Domnul, prin venirea Mea cuvânt pe pământ și prin punerea la slujire cu rugăciune spre cer pentru cei plecați nepregătiți și pentru cei rămași și neîndreptați, și care n-au o minte peste ei spre îndreptarea lor, căci vai omului care se conduce singur, că nu e de la Dumnezeu acesta!

Omul trebuie să ia din față minte și să caute după cele din legea Domnului, și așa să vegheze zi și noapte pentru viața sa, și aceasta este înțelepciunea pe care Eu, Domnul, o aduc acum pe pământ, că vreau învierea să-ți dau, omule, vreau să cunoști bucuria învierii, vreau să-ți dau iertarea păcatelor, dar caută-Mă cu dor și așează-te să te faci ascultător lui Dumnezeu. Iată vin după tine, strig cu cuvântul ca să Mă auzi și să-Mi ieși în cale și să Mă întâmpini și să-Mi deschizi și să-ți dau salvarea.

O, așa este omul, e păcătos săracul, iar firea lui cea rea îl macină pe dinăuntru și pe dinafară. De la începutul tău cu drumul Domnului trebuie, omule, să-ți omori firea cea veche și rea, că altfel stai cu ea pe cale și faci rău cu ea pe calea cea cu frați pe ea, frați ai Domnului, și se strică mult aluat.

Au rămas puțini cu Mine, și aceasta din pricina firii care nu moare în om. Am avut mai mult popor, și după o vreme au început să cadă ca merele din pom, în care din timpul înfloririi este intrat viermele în floare și a crescut cu omul o dată și l-a mâncat pe dinăuntru și n-a lăsat pe nimeni să-l curețe de primejdia aciuată în el pe dinăuntru, și apoi încep să cadă merele din pom.

Iată, firea îl dovedește pe om când nu se așteaptă, și măcar să-L lase pe Domnul să-l curețe, să-l înnoiască, să-l ierte și să-i îngrijească apoi pașii, ca să nu cadă ca merele din pom cei ce vin să se dea lui Dumnezeu, să nu cadă din pricina neînnoirii lor, căci toate, toate trebuie să se facă noi, precum este scris despre înnoirea lumii, despre totul nou.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, le e tot dor la creștini să vină în sărbători, dar dor de pregătirea lor după voia Mea pentru nedespărțirea de Mine apoi, o, nu-i văd că au făcut ei aceasta. Toți dau să stea încurcați ca în toată vremea acestei lucrări de cuvânt. Toți au întârziat, nu s-au pregătit, nu s-au despărțit de neascultare, iar firea le face mereu numai rău, numai despărțire de voia lui Dumnezeu, numai depărtare de Domnul. O, ei nu înțeleg nici pe departe misiunea Mea cu voi, și de aceea se joacă de-a dorul de voi, de locurile Mele cu voi, și se joacă de-a ascunselea și nu știu cum vine aceasta, dar Eu văd cât se joacă și cum.

Cine nu știe că Dumnezeu a făcut mai întâi lumina, unul ca acela nu începe cu lumina când dă să vină spre scăparea cea de la Domnul. O, iată de ce plâng cu Tatăl și cu voi! O,

cum să nu plâng și să tot plâng? Plâng și de mila voastră, că nu-i cine să înțeleagă mersul Meu cu voi, fiilor, și este de ce să plângem.

Plângeți-vă și voi păcatele, măi creștini care Mă știți din acest cuvânt și care tot doriți să veniți în sărbători! Plângeți și voi, o, fiilor! Faceți-vă rost de plânsul cel dulce acum, cu pocăință frumoasă și curată, ca să scăpați, fiilor, de plânsul cel atâta de amar al nepetrecerii cu Domnul pe pământ, și în cer apoi. Vă învăț, vă îndemn spre înviere, ca să puteți după adevăr să știți să spuneți: Hristos a înviat!

Vin Paștile Domnului, iar Mielul nu-I dorit, nu-i dor de părtășie cu El la cei ce nu se pregătesc pentru Paștile Domnului. O, nu vă mai puneți singuri piedică, voi, cei care luați cuvântul Meu de la izvorul lui. Dați din cale toate piedicile, lepădați-le ca pe niște vrăjmași, și numai cu Domnul să trageți apoi, și să-L trageți spre voi cu dorul din voi și cu ascultarea de cuvântul Său. Aceasta trebuie să facă omul pe pământ: ascultare de Dumnezeu cu iubire.

Și peste câteva zile să întâmpinăm cu ascultare taina și cântarea învierii și să se suie la cer că Hristos a înviat în cei ce cântă învierea Sa!

O, pace, fiilor de la izvorul Meu cu voi, pace vouă! Hrăniți-vă cu Paștile Domnului și fiți cuminți și ascultați de la Mine și așa să lucrați, căci voi nu aveți cuvântul vostru, și doar cuvântul Meu să-l dați celor ce vor cuvânt de la voi pentru ei.

Vă dăruiesc mângâieri și puteri sfinte, fiilor. Vă voi însoți cu cuvântul Meu în zilele praznicului Învierii Mele, și dați-l spre hrană tuturor celor care caută pe Dumnezeu la voi, și pe care îi aștept să și învețe de la Domnul viața lor cu Domnul.

Și iarăși pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

04/17-04-2022